

Ke pravice pridržane.

Spisar Jek:

Devinska Mura

Navedena priporočila in skrajni dejavniki.

Osebe:

- Turjan, desivinski gozpod
- Mara, njigova hči
- Jermija, upornik
- Jasiper, mecer
- Vilav, kletar
- Mreta, kuharica
- Peter, pek
- Parle, murarhi fant
- Tone, pekovski fant
- Jermij } slugetvnik
- chetej }
- brat itiravnik
- Lupan desivinski
- Laharija, star pitic
- Andrej, mladi pitic
- Polcarar pirator
- Kapetan.
- Quator obijega opole, pirati, mornarji, dva menike, plenivostari
- strajnik, godci
- Toba narodne pesni.

ne desivinski gozpod

Pro dejanje.

Pred porokom: Terina s pogledom na mize. Pred porokom: Terina s pogledom na mize. Pred porokom: Terina s pogledom na mize. Pred porokom: Terina s pogledom na mize. Pred porokom: Terina s pogledom na mize.

1. prizor

Ferny in Katej

Ferny in Katej (pripravljata sedeti na terasi in pogledata preprogo. Iz njunih se čuje
pevje, spremljano z orglami, vendar tako, da ne moti dialoga.)

Ferny: Točni je širok prehod in stoli so pravilno postavljeni.

Katej: Tudi graf z opetom in zledevanje Fernyja, Tamby gubje in doznani.

Ferny: Koli so postavljeni, redijo se naj, bekar jim drago.

Katej: Ali bekar jim zasluje graf.

Ferny: Graf se je to ne bo brigal. Kaj vidis, bekar je brezbrigen in pomenu zasluj.

Katej: O, denis ga je prebudilo, ki stari sentsvetleciar.

Ferny: Ni ga ne probo, pravim. Tak je, bekar pravijo, da je bil izjadrski becaj
Larcl, ki ga je drizel s krumpljih kmeti durb, ki ga je znal odgnati semu
ubog patrišch David.

Katej: Oh, oh! Hej zornis?

Ferny: Kledi frat Clemente mi je paril kisto zgodbo, ki je zapisana v sa.
mem pretem pisum.

Katej: Zgodba? Kmeti?

Ferny: O bratje Larcl in proloben. Bekar pravim, drizel ga je krumplji.
ni ga kledi, bekar mane pame, da je bil zelacten, polt in deb
ne stisi. Patrišch David ga imet je narfo in ubidel plume
to petju, bekar angeles v netcih. To je kmeti durb zelisch
perem, se je kledi in izpustil kmeti, ki je bil taboj opet
ves vecl in poln moči, kot prej.

hetyj: Par imes! Tudi nosega gupode bojiš piveti, aš ne pot rečeš da me
enak nečin. Le zdej, prabro, čujš, pefje, bekar de za bojiš ali je vidiš
mo. Na prabu mi gostijo steljanebe gočas in perci ij, ne vem, bebiš
deljnjših prejer. To se se sunjeo reč, bekar en pam jlog partirna barfo.

Jemj: Lehi de reč. Samu opisanje je, če sunje to gdeci tisto mo, kot je sime
je David. Ne pami pozabiti, da je pumgel pels Galijate, relikone.

hetyj: O tem jaz nis ne vem! Le kolsne bejhe to je pa netrejel mladi frat?

Jemj: Vse to je v prtemu pismu in bar je tam zapisano je hudi v istim
pismu. Lehi par reč ne dovolim, de je teli gočas. Dornim je, de
pazrediti si gupode in je stalus deli nam aš vedrout in be-
pust ne dusa.

hetyj: Zabej me?

Jemj: Karu teli dobro reč, kot jaz, de gloje ne njem, bekar par, pregrebe, mladi
let, hiš in jš sepetajo vni tlečani.

hetyj: Sepeajo, praviš. Zabej me mišče ne gve na glas?

Jemj: O, ti si tepec, če ne reč! Teli mi peps?

hetyj: En pa je na polenih in se treme bekar trepeljše, hedar on bej
zgori.

Jemj: Sereda, me in midra pudi. Kar je pti teli!

hetyj: En danes brodo se stariliga in pa pred perhoji pleveli, da je po-
časte za to, ber jil pitebe s tleho njigo. pot in ber men mo-
niji je dretina bejhe pucate vime.

Jemj: Naj pab, de za brodo. Lehi se pa tlečani, hi bebuje s pijazim, - odanimo biam,
heder se quiklanjajo pred njim. Je pa teli!

hetyj: No, danes pogniti jil. Kartui voli se je quijo me bejhe pajnjil
in vino je pripravljeno s čebilo in karci praven. Hoho! - Le
pravi, de je tlečiji grehote stare, » jaz se mislim, de ugavabje je
zaveč, de mi mišgea obeg njiga, hi je pes ij vica ljubi. Lene,

hebar injeun, mu je zgodaj umrle.....

Jernej: Ne smete po njegovi hurodi! - A pobojele ste je prej okrohe razum inega deblite - stare ... (Lebrena preta se odper, inje se glavnice grobe, in perbre se omije mnogice narode, hi je sluhovito pozanti pod teraso.)

3. prizor.

14/3.

Prizorje, Turjan, očet, Jernejje, za očetom per duhovnikos ze Jernejjem nebej gospode, narod, med njim župan, Caharije, Smeluj.

Turjan (med ne svoje meste, poleg njega očet in Jernejje. Ze očetovim redijem do duhovne, ze Turjanovim doc turjane. Ne mupobni skani redij gospode. Tu to se visi med zohi faufar.)

Lupan (stoji, ho uchej faufar in je sliba postaršene, pred Turjane): Mojciin graf, naš gospodar! Livi o perbrs mes Boges, da plagosto naj nje in te danasnji davc in mnogo let. Naj zelarje polno bo žirjeenje boje in vereje, zgodovjant dno boje naj narodeje. To ti želim inemum osh prodigim, hi in nam graf in gospodar...

Caharije (hi je med županovim govornu stopil nezjojen od strane): Komuzimne! Hi (prjans proplety in se kumaj prjastjivc nam chujc.)

Lupan: Lito zebnem: Naj žiri naš gospodar in milost boje ze strani.

Hi: Livi naj gospodar in milost boje ze strani.

Lupan: Naj stare, častiljive pevem zaari to čast, gospod, se duk ti pojiri in razodri me:

Hi (zopje):

Lupan (po pesmi): Vreulo pucemienje, gospod, pogly naš znameniti ples, hi ples ze nis pred je reč sto let, izjaji o njem oro porjo tujo in venje svoje, svoj stro zemlje, njem moč in pito marje, hi nam deje ž nje svet, da žirimo o potu svojje obrazu ze se in ze boje čast.

Caharije (ze se) Samostni nujey!

Ples:

(Pozna godba na domica instrumentu svoje elegancije belet, ki domoši glas.)

Turjan (po plemu otanu, malomarno in prezirljivo): Pojdimo!

Opet: Kaj miho gledaš, gazdostan? Praviš, če te ponažga in hebur stin besede in hipele naše pravnje le nebu za tebe - ⁱⁿ ~~pa~~ kaj prod!

Turjan (hebur pajduvaju): Nihar dovoligor preiatiti!

Opet: Paicez bodi mi, same nai petem, kashnik, de mistim pesno.

Turjan: Ai je to samo potem je, de odpricam, nepravilno!

Opet: Ne vem zebej? Kaj naj bi nepravilno? Miho gledaš, pravim, gazdostan, dasi ni bogat in mogočen, hebur deleci mi nikogar ne. Puvrni, drceni greel Terimki, Pnem in hebur ore, je boje svet. Brodovi in pristavnice celyi porcije bozige, de best galibi ihoji zvek, zlete cig murek span. Sebi, zleti, demiantu, biseri in druge dragotine ti polnijo kesti in zhelduicaku in narod pije ti, plise in razredilo ti in s cact. Pa ne to ti ne more dati, nece?

Turjan: Mistite, da je to ore? Paic ze dlorchi, hi ne hij je se vie, je to pes murgot, h gaz pogr. sam qui oreu tem zheld, hi mi redtehte ore fogator in ore mo, hi je samu. Zheld hi mi edine more dati prico, je moji ozubljene hie, hi ugvaliti se jo pireti in redpelati Pngre kaim.

Opet: Mistite, paic, de nam dobrohni. Bog pohaje bed za njo in des toji prizpaji apak - naricje boje.

Turjan: Lanes priho mihi razvedljanje. Pznet peme micerist zheldos murtok, hi nam dejje le prouach a ne undiji hubejni in goetote. Tu r temu spoznavja bodi pri cin, de pubej javur in obzrus razglavim ^{ne} hz roje, nite sam sledic: Klor mi pivede hieer nazaj, cekinov had dobi in pleoito. Se upa hets? (Vse molci.) Tudi nam ni de zheldos? Cekinov had, pumistite!

Turjan: Ah prevaigi se janzod! Cekinov had, to je preunugo! Zheldosier hi puchudo privotele.

Turjan: To je hi zeti zhelduicak, hi risis ne zletu, hoh hvedic ne gusni duse. Poglezjo prodgnitih, klacane, hi se ne ganajo, de si se zboljati besa.

hr. Starije. Hočis jih zdelujati mar sam? Če jeli go rjot in mi je pipelje, do
biš se glinast souce pisecor pruhu.

Jermija: Nihon ne smisi me gypod. Glij jaz sem star in nebolan. To je jurniški go,
vel ze mladincor. (Obvisnostu) Jamite se mladencor! Kolk glete in souce
pisecor, to se izpleca! (Turjannu) Pevca, pevca!

Acharija: Ne bodi se pebeli ze zellactom, dolter je hed se trosi kleti, her magre, cu
bi je zaus dobiti.

Bych: Ne gleti Acharija. Culi sem obago, jsem davor in veyanemo.

Acharija: Le! Jaz ji ne murem!

Turjan: Ne mudi me pende hi quibeje iz zvanle glave in z kloguzem ne
gorrim. Tam se dodam: Kolar jesi in pipelje mi je koutu ekcor, je
dobi ze jenc, go mi je smuti se postane mi j naslednik.

Andrej (plam iz murjine in stopi pred Turjana): Jaz, gypod!

Acharija (stopi se njemu): Nihon, Andrej!

Vii (u pndija): Andrej? ||

Turjan: Koli se, mladenci?

Andrej: Liti se sem. Andrej mi je ime.

Jermija: In ^{shopyine te pi} se ~~je~~ glete, ~~je~~ ne?

Andrej: Nej tebi mar, hej se mi ^{shominy} fidi; aluze kont, zaristure. (Turjannu) To hcor
grem in hedec je pipelijem, bo mi je jenc, gypodar! Tole?

Turjan: Tole, behu sem pebel. - Kistil sem, de mi nihogev oti mud raver,
hi je nam pite se pi sem mi je hise. Tolej se vidim, de je se mud,
dr. Zberi juncel mi jih kedij pristaviscem jenc, pyjolej mi je in
pisi mi je heir. To mi je smuti, mihu bom izplemit to be,
jedi davor. - To mi spel doize ^{mi} taluha. Tolej oti z murvoj ne gred!

Vii (razum Andreja in Acharija mud gred = gypodar odideja)

3. prizor.

Andrej, Acharija.

Andrej: (hoiie z clugimni pred oditi, Ceharije, za pime in ga pivreda nazaj.): Kaj hoies?

Ceharije: Kaj si stavit Andrej?

Andrej: Kaj?

Ceharije: Mi te mi vaim, da se teinaga, zebindem ljudetov nam pomeclioze visstele
njegore hiee. Mi nisi mi pomeclil, da mu je je namo bezem hieje
nyde za gliesim, hieje kopiel o cum, projeh mlogih let? In te se hoies
zeloj upeti recini prabi in aibetji hoies isti za isrohem pajbyde.
nem imajju. Ladjanye proje tregis in prodajis ljudetu part namo ze to,
da pri delil zleto...

Andrej: No pes!

Ceharije: Kar ze je se opredanje. Tuzjav je dosti je svetl pofal in mu je malo
moa, ce bo se jo. To je pivreda, ce je pri, se bo del prici v rozo, da bi
med misini in prodavani prichel ne narosto - smrt, lebu je
mnozi pred teboji.

Andrej: Ceharije, mi smo sui tleicani in gof nam pec nihemur in pri meu.
To je ti se poj' mnyis, ber ti je pomeclil hiechu Anlu in je negal v mnyis
je pmasov. Zeto ze vej: Davi sem pevem hoi cerebroe mis', me ni
pritegnito zleto, da pojtem ishel charo. Ne ene hall! Tact
hedi zleto si me ne zmoglo. A gof obljubil je nasledstvo
roje pomecl hi mu pipelje charo...

Ceharije: A, to te ^{smoj} smrti?

Andrej: Ne smoti me, pec za me pivlaenje.

Ceharije: In o to vezames?

Andrej: Vezamem, da. Premele danna tohr jaovo in pmeau se ne
mne pmecliti ler tohr. Cuvstila jo se tudi charo.

Ceharije: Lajpo si, pravim, ucizhniam.

Andrej: O, ne panyo! Poteti hoiesu gozoder Devine, da pmeim
ljudetov pomeclim prabro in cloviku cart, se pede pob...

sko in ^{de}proctane dan mejnijega jirgijne za meso. - Kar pa grem pisat, ker
je ljubim.

Cherije: Hehehehe! Sanye, sanye! (kolcho) Hehehehe!

Faktu.

~ ~ ~

Fungo de janye.

Shalno rollina, bivelnic pirator, a pogledana me maye. Nefje je ognisic, med
njim rivi behem hotel god heterinu in pralike geyarica. Ne obch skanch shude a dingo rollina

I. prizad

Pireti, med njimi poglarar, kara

(Na mayje je ribene moe in moane usvichte paryje. Bliski srigejo a mayje in
grom pulere ozraje. Primerne godbe. Pireti med a shupinich po tleh in pi
svitu bechaj' ajrejo palyene igre, mero, kochajo iitel, kara pi obrodu gleda ven)

Poglarar (med poleg ognisice in pi je ij zletyca nice.) Labarar omeu: 'Naj se le
pazelinje, bo jubi lepi dan ze nase rojnyo.

I. pisek: Labarar, pes, ze mes. 'Fungo je je ovim, hi je zuncj' na visokem.

Poglarar: Pa naj se potoji z dukoro, behan jim mogyce. Karhe jile niro pleye, saj
mi jile shicemus doody.

I. pisek: Fu jole se pmer.

II " : Pehje jubi spet pmerisimo z ribarji, ce se tuch.

III " : Ne plidi jile na plar, karer pody se zolvojale furije pullete, milim.

I. " : Hebo dolgo, poglarar, seimca, se pstanemo na mayje?

Poglarar: Doller nas pice ne obice, se zopamemo tuch plem, se bo pogledel
nase dbr.

I. pisek: Ne mayje si zepiti Penciaur, hi se pade ij Levante!

II " : Mi je laba, hi je roji a Fust.

III " : Kar naj se bo, namo, se se izpleca.

II " : Fu go, de prek in pretel.

II piect: To, to ge unmozo peduro!

I " De glorie mi naprodaj' bar ze vechu figo.

(Fy godde se payoje plogorine peem pietro, zedkone munuofice, a pedur payofineje in glarnejeje.)

Poglarar (pe penne): Zube sine zgedaj dau in leghu dets mas de cehes! A pricithu pijolimo udaj, her zube for inoi nam trebe.

I piect: Toti omr se nauvoti daves.

II " In nepriciti. Fay meu behar vme vreg in ves pichicem (Vitane) Hej, zavindaj Per in zagy nam omr staro r stehovik!

Vai: Zagy, zagy!

III piect: Patem greves la pricithu.

Perem (vols.)

II " (pe penne): Totu in zopel foraris. A, mane pe pbe pete mi la pomevni meo ze nain jubrajimje prajetji

I " Pe driguis halo, de for vicia vicia in nas plan oblen.

Vai: Halo, halo! (Se zavite in zaploneje.)

Halo.

Poglarar (pe kolu): Sada ze pes la pricithu! (Vitane.)

Melodram:

Vai: Lalko moe! Lalko moe! Lalko moe! (Se payoteji ne fero in dimer.)

2. piect.

Poglarar, chare.

Poglarar (chare, hi napumicimo pesti pri vhadu, obrujina proti muzju): Pozor je, la pricithu pijeti, chare.

chare: Ne pijetum se.

Poglarar: Zebaj pe me?

chare: Her mi ne de vrie, de fi zaspote. Heher tam zunej; ludi r muzji darsi mi vniu. Heher arhan, hi dibe poyjine vclore, dirje r v

meni straine slo, hi olic me ne dur maye le pokojin. Delic, delic
kamu uchje je poduce zanjje moja, hjei vinskih tate penic, pijetui gred
terimshi. Zehaj ite vheclli me od tam in me piveli me te pruti sloke
a hucino fo pamato?

Poglarca: Ne tarnaj, chara! Povredel sem ti je, hehe je folo. Anurajo tonize kincin,
hega piete, pupeli in vechek moie ledje, polovili in potili nase ro hude.
Te mureto je piti masicavano. Ti si namu ze tetee, da u to gencino ni bo
pjet zgorilo.

Chara: Kolkerhuch sem je prutil, da me pivelite le piete in gencino got'pu,
sigano te, glavar, da miti ric, miti hoto njevorit me fo sigel ledje po
vasile ledjih in podorih, ce mi stas proboto in pupelji me ducuro.

Poglarca: Povredel sem ti tudi rogi zelje, razbit sem ti uce in prutil te,
da padli mojes. Pa ti vedlencijer moji ljubav vtrajner in tede.

Chara: Ne murem, ah, ne murem.

Poglarca: Lehi, ce si hoteles! Kiste si me iz te druzbe, hemu sem zisl
a zablodi! Prutil si le reperohi zolgijne in odlet p teboj, pa ce
si murel slujite, kot klopac hemu.. Pica se imacu gred me
mucini, legi steljanciki stenci, hi fol si troj z zellesti, hi jih
hami need.

Chara: Hi je piratsko pridobljeno!

Poglarca: Res je ti pridraga chara. Pa opreiti! Mi ro zablodi, hi jih
heoni gred terimshi ducoga izvaca? Bi ne mayja sem,
hjeus jamo prjetim, greicchem a utijencih zredorih je
pincio peces hjeletor samu iz hjezmi in vechu need
oro, hax priskeade in si pigara. Hax je psteu balpi
in folj plenuit?

Chara: Ne muci me, glavar, ne muci!

Poglarca: Si moj namu, da si te murel, behu mi troj, da mureti

meue. Prosim te, pusti dobi, kare, in prine fora lahko
se obs. - Lahko mi - in pojdi pusti ti la pristin. (bolide.)

Sara: Lahko mi, glavar!

3. prizor.

(Med primerom godbe zagnane oder pozareu zastav. Seene popol.
nome zataceni. Godbe izide riharus mi ne manju, pre-
sede med tem, ko je panchelo grimeye in se vidijo rarus se
redki, psamejni bliski, v minuciji sloj. Obliki v spoznanje, kaj
blinije in polozije in zagnane ne naba. Ne po polozame gubanje
zaje, hi pusti obzaje. Koncni je drize iz manje, velike pu-
stici prine obs. Seene se polozame vrelli, pozami zastav se
je se v poltami driznil. Ves to prizor primerne godbe.)

4. prizor

III prizor

III prizor (je iz oder in nabije me gang): Vitamite, brava, vitamite! Napredje lep,
mnogo abelaji nam dane! Vitamite, brava! (bolide)

5. prizor.

Prizor, potem pogovor.

(Med red. stani mur pidi je prizor in manje vidi in zaje me prito.)

I. prizor: Vihaji se jivihili nam manje.

II. " : Fu prasi veter pilas ze me pot.

I. " : Pa sune, sune, nas vidite, mogneni!

II. " : Fu nasa pila, nas pogum.

III. " (primeri obno, ji postari me primerne mudo): Narada nasa stara ni pr-
stara nam redi, da se prizorovimo vedem zatacna mi prvine ze
ze zabitro in pome ob tegli mi. (Pogje lici pred obno.)

Pogovor (pride oder in red): Lahko mi, mi, brava! To molitro ze pome
in nasa, potem tehy pod jedra mi!

14. (u zboru + slobodni shujini obuz i hme in zapoje):
Skolitar.

(P. multoti gupi sui et magis, semper poglavar setare.

29/3

b. prizor

Poglavar, chara.

Poglavar (zelliča + slobodni pro.): chara!

Chara (pide): Felis, glavar?

Poglavar: Ne pidiš same, de mi pidiš: F. Pogam?

Chara: F. Pogam!

Poglavar: In pidi me jeli mi te delji in magis se maveru rojaji?

Chara: Lincor!

Poglavar: O, heho plegodjine si becede boji me tesile in podrite, ce bi pidi te
ij duc' me! Taki pa pidiš te ^{s boji mupie} pidiš, bledue in obzine, hi mi
bijsi ab ducir in guene ze itake hiddho in gerijer zidjine. - F. Pogam,
chara! Pridisti + casu, hi bi same tu in pidi se stene mila. (Vodite)

F. prizor.

chara.

Chara (stoji maly čine, potem stoji te izhodu. Videti je, heho u pumiljev jambue naziv.)

Peram pinctro u redue boji odoleljine)

20/3

d. prizor.

Chara, Andrey

Andrey (u pamih bledah in praji, hi moki lepita na njem, zmisenih las, ves zmisen in pjevi
u ozdju in se pavidue plize vrtline.)

Chara (z. hijsi stoji od rhotu naziv in vrtline, za se): Kdo je to, hi tam pihaji?

Andrey: Hoj vidijo magis pidi. Si li pes te, o chara? (Hoji plize.)

Chara: Kdo si?

Andrey: Si! Pes je ti, neume chara, hiš derimbege gupode!

Chara: Se, chara pesu. Kdo si in heho si me pizuel?

Andrej: Liki sem, Andrej, prodajnik svojega srca.

Mara: Iz Terina?

Andrej: Iz Terina, da!

Mara: Iz Terina! Projtechij mi, kaj je novega doma. Tu oče moj? Li si živi, je zdelo, heh, je mi godi?

Andrej: Živi, da se živi. A duša je mi polni tuga, huj spanje ni polno, ni noči, ber tale, draga hčerka mi. Nebovno me je to garje, hi udarilo je ne stara pete. Plesti mi huda z dušo v dan, obojen, čimur in preskrbenje za ne, ter oboj njega se godi. Le po tibi hopeni in megolovost mi pajjela, dušo, hane se, hi si živi, ali te hujje henna gunde.

Mara: O, oboga oče!

Andrej: Zeloj pogledit je nogeto; hod glate in lance bisero za tega, hi pesi hano in pripelje je najej.

Mara: Tu si je hroči zavljujiti, oteti me in pripeljati me domo?

Andrej: Nihogar mi je selaga Terina, da si to bogal.

Mara: Edini ti?

Andrej: Jay hanti me. Kaj naj bo meni hod glate in lance bisero, čemu? To je premeto!

Mara: Premeto? Kaj oče del si si se oče, hi pridava domo, se mnogo oče.

Andrej: Kaj pa se hroči?

Andrej: Hroči je je dohij let, hi dan na dan pobarit sem pod nošim gledam. Hroči je mnogo je deble, nebeske oče, hi sem je gledel, huj pojancho pitje. P. mi mi je stela v duhu pred plemi, hi sem hujic bedel in, ranyal se mi je priblizila - a samo v ranyal. Videl sem prepet mud name. Ose plenshinye, jaj hony ribe, shogjela berco. Leci in tej muni hopenel sem po trenuh, hi, da si migol, kaj slavit za njo, da sem si, ^{hi hroči} se je hroči, polloviti je girdjentye svoje. Engly, pival je čas, vedoj to ga pollovjam, hroči.

ne me poročam pred njo.) Oboževanje, mi je huzenice, to se bide to!

Kara: Spominjaj se, spominjaj se! - Tudi mene quela je naznane nle te tbi, pa naj vci, abogo mi je prepovedel, oče govori o kominholi in medzno vdi po me sui od rick strani. - Tatami, dragi! Ladoj razumem!

Andrij (stane): Razumim? Paial sem isel te me za negredo mrtos, pi, sel sem, da pism te in popeljem te domos.

Kara: Pa kako si misel sled za manci?

Andrij: Gubezem mi je je nezgodle in kaj's mi je je pcc. L doctimci br, ravni odjedat sem z Terina. Tihar namu orgel ledji je pcc in mi je sluzi z njo vred se obniti. A jaz bnil sem se zrdore in uph mi je Gubezem dele moe in postajevst de sem zdel in me plaska zagnel jo sem ne ^{ta} postor. - Tu talaj, endo biije, najdem tebe, kara!

Kara: Tulaj med pineti

Andrij: Silit sem celal in paj misel. Ko je minul ribar in se ob, zrije je zjavilo, zertisel sem glasore in se prictal v shira, hinc. Tidel sem rajhor, odhod, se ajogumil in stopil sem.

Kara: Lelo si utujen! Ledi, odgrij se ~~me~~ in su mels shesjile! (Sen se jedi in pijaci.)

Andrij (sede): Si mi se odprajeli? (Je in pija.)

Kara: Vsi mi jote par dni ne br domos. Ledrej v napeptur puer in ne br tegler jian shiraj niti.

Andrij: Ene barbe je n tu in ta se pr par za naju.

Kara (pinou oblike in drugil pobesicim): Kame in oblike testa name k ozuji. Trajale se nekej dni. Tudi ti se pojste pccollecii. (Ga vede v shauski hodnik in se pene, za se.) Ladoj ^{spogovaram} ~~razum~~, kaj me je ze v tihih eavil oblike k najum. (Pallekne pred ikou.) Taj neor sueti name ne naju in ~~lavo~~ dame!

Andrej (pride obličen, stopi k slepici kvari, kramček postroji, potem ji nagne
 prave in vožne.) kvari, ali boš mogoča? (zjo objame)
 Kvara: Seem, Andrej!

Fante.

~ ~ ~

Tretje dejanje.

Na polubi bodje. Pogled na mračno gledino.

31/3

p. prizor

Marnaji.

Marnaji (mariziji pro na velike sveteno in po behtu pisicalhe na behtu pisice plem zmed
 njih, karahajo a magu.)

- I. marnar (ko pr. mcheli): Keno se karahel, Tame!
- II " : Koga bole me danes, pa ne vem, zakej. Telo je eno svetno zmedem, behter da jem
 moril uri in dan blago iz behtinega dne na ruho.
- III " : O, puh, puh! To je tisto! Izkuste manjke nameram postovam in danu marnje
 zija a pumar.
- IV " : Zaj ricknet premistijem, behter da ribe me pruhajo od zije v marnje.
- I " : O, ti si glupiz, Jago! Keshod zije naj poginijo, ko se kar pste v vodi?
- IV " : Ma, v stani vodi. (zagoje): Te pile ribe marnje bi,
 bi ga je ric me bilo.
 Kesh potem marnajem se.
 ne puhem si godilo ||
 Kolesu ko barkam deli bi.
 in vpregli pred nje smite,
 iz jeder pa napravili
 bi se popobne pule.
 In rajzali bi polizjo god
 brez reter ^{bej} vihaje

in svoj dechu pred popajze
in s žepilo brez denarja.
Kako tedaj je dober to,
da pibe po brez žepa,
da mi je hake novi nam,
ko pelje mihi oče!

Vii (gromkaj): Bravo, bravo, bravo!

II mamec: Keri mi pes tako, kocarisi?

Vii: Res, res, bravo! Tako je go povedil.

II mamec: Pa se bels dungi kitero. Mi pa mi shuzaj eno.

I - : Fines prav, vedaj je čas. (Dovodljaj.)

Posem mamecjes.

I - (hi sedi v hoin ne gumbam, zablise): Hoho, hoho!

I - Hej je?

I - Metariti brod! Metariti brod!

I - Lahaj?

I - (puleje po prometih lecter dolci.) Fih pred namu plave mela barba, dra cloche
v nji dajita znanenja in pisita pomoci. (Zleje nazaj)

I - Posem ju pisimo, kot se spodobi. (Vii gleda ne dale, helme si hoteli metariti brod.)

3 prizor

Prijmaji, Kapetan.

Kapetan: Kaj metarjate brod?

I mamec: Podobno mi pisijo pomoci garlje z jambara kocarisi.

Kapetan: Hej je?

I mamec: Kenda sih pred namu.

Kapetan: Prijmimo jih ne prav!

(Pa mamecjes glaze cig bar in smetham pripeljajo s rebaj bar
in Andrija.)

3. prizor

Prijinji, Hara, Andriji.

Kapetan: Vidite, vidite, ata pendolomica?

114

Andriji: Ništa pendolomica, kapetan! Većlele z malo bođji, aca je beđji stane in opesade, i do moju obenuca. Dobroli vau u zbroctiva da vau pitale živa, ha stajje me si zmozgla vici.

Kapetan: Velhod videli ste? Hara hvicta?

Andriji: Da ti proru ne suetho. Teozhe ta je hara, hci mozguncgi gopoda gofa iz terine, hi se odoci je pirati. Gaj mu je vel ishetfni pel, jiu je domos le pectu, hjer postane moji živa gaj se nachel, nite starcum gopodu.

Kapetan: Tehr, tehr! E zavisimira rai! - Tobrodoite hraj tu na mojim brodu!

Hara: Pro ti proru, plenucciti kapetan. Ho mucau se domos, ti del br oie moji nagoda vridno, keher se spoditi.

Kapetan (mumajju): Vidite ju doli. Hajte jime obuzite, da se opomante. Gaj vidanu tehy za ramu.

Andriji: Pivoma hvete ti ze plenuccitost, kapetan.

Hara: Tobroli nej ti Pro proru. (Par mumajju odoci Andrije in Hara v sproduje postane.)

4. prizor

Prijinji huj Andrije, in Hara in odicitih mumajju.

Kapetan (hlice I. mumajju): Napuj!

I. mumajju): Napuj! Napuj!

Kapetan: Hje je hujje, a hujje ste ta dca vridle?

I. mumajju): Pivogane je le brodu.

Kapetan: Ci se postalo valorito, pivogite je visje in tesnaje.

I. mumajju): Pro, kapetan.

I. mamec: To je ribe, kaj, hi pun je danes ogledi?
 II. - Katero?
 III. - No, to, hi pun je zdaj odredli drole!
 I. - Ni napajane, ze mlate je in praje.
 III. - In hi's darimcheje gupoda.
 IV. - Golovo prav bogate.
 II. - Ce ne, je ne hi'pili polamartili gusarje.
 I. - Tole se oparil to, hi'je je nasel in je polje zalez davnos.
 II. - Saj pravi se se pu protel potem grasick darimchi.
 III. - In moj ob enem tebe lahko zenu.
 IV. - Pa for ne muge dober izplacela.
 I. - U, Bogre, heko je to ves pristo?
 III. - Ne mame piti toho puzstano.
 I. - In pudi ni lahko, oclrehi puniceo puzstano.
 II. - Povebne nute mame piti, ^{to fant} ~~prastano~~, hi je to bogel.
 III. - Povebne nute, res! - Jay ne hi!
 IV. - Jay tudi ne, ceprav hi'pil potem grasick.
 I. - Ni le grasick. Terimchi ~~se~~ miso ke bogati, muge mi, so ni dolic ne ohli
 u jile vici foje. Pa Ogledjem ne ^{mimo} ~~opariti~~ prav nicene proti njim.

Kazetam (je postical gupover, stoji med nje): Potem u to izplac, mislite?

III mamec: Temu? (Kaj ne obzira, betma je odšel hnduy.) Pa heko. Golovo je beh
 plunsi, de u poteguje iz Terimicavore hair.

Kazetam: Pogledi mi ce opricaj, kaj je in keko. (III mamec odide.)
 i. praje.

Prijenji prej III mamec.

Kazetam (hrsti sem in tje): Zamimiro je zedera, res!

II mamec: Heko, de, ze hndicic, hals iz nase stuzbe nime tebe nite, hi
 pun puzdov me jirgijne na hndovih.

I. mamec: En me prizem pms prejedrali to sužo.

II " Se dalec nima veči sreče, spate.

IV " Infudi me primum.

I " En sebohmischosti me, de si karmail her ne segr in ne vedel kam.

II " E, vedeti je moral vey tebr priblizno.

b. prizem.

Prijinji, III. mamec. ||

III " Pibi je in par nič več.

Kapitan: Narodem pibi?

III mamec: Podložnik in slovan starinskega zayuda

Kapitan: Gidoka pib?

III mamec: Metaku, kapitan.

Kapitan (p primam): Potem in muden, de pms ozeti g^{ne} heri in de se ogrejo p seboj. (karmaji se zginolici sprohstajo.) Tebr je. Kas pms je plennische lastnime in ni imentur, de se ogrejo ne njem podložnik in slovan.

I mamec: A nese star pravo vilaguje, naj mudim pms poverdi, hjer vidim, de je hets a stiski, kedax pms ne majju.

Kapitan: Le pu ni bito stiske. Tobia je nepriskodovan pivogam. Lenota kehege veslice pa dasur ni se stiske. - Njige spravite najaj me ledjo in naj rozi karmai hoče. (Metakural se pojavite Andrej in karm.)

I mamec: Kapitan, zakej?

Kapitan: Poredel sem, re me spravinj! Pzmas, hjer je porajje! Pibič nazaj: čelu!

f. prizem.

Prijinji, Andrej, karm.

Andrej: Nazaj, zakej?

Kapitan: Pila je pomeate, de pms ozelite me pmsod.

karm: En mene?

Kapitan: Le te me seje. Si plennische pshojinje. (karmajim) vedrejte mni čaba. (Prijinji)

Ti je tehaj zapustiševod, se ne uprebitim isto.

Andrej: Sem siče samo pibič in prepust vaican, a boliko se znane mi portore, da nimas delate, kajlihe in temu sticajin med plericiem in med godlojinim.

Kapetan: Ne pris niti me, fantelin, ai sam vem, kaj pvar in česa si ne smel. - bodejota nms calu, sem ubagal - Tu si poberi se tehaj odsvod. (Kamrajzi giji odsvod calu).

Maras (Andreju): Pogoliva tedaj, ce je teho!

Kapetan: Ne poples z njima, grafice! Moje je dolznost, da te ravnjem in veditim te prout quel orehim hucolim.

Maras: Pstem dovtli fudi njimim, moj vitane tu. bu je moj reditaj in najbolji varah myj.

Kapetan: Ne bom paravgil, has sem je porredat, sepe, da si hej publicorcl, has sem ubagal.

Maras: Ce njeje ne hejs ne hucim, potem potati hudi jaz ne morem. || Pogoliva Andrej! (Hoci k Andreju.)

Kapetan (Maras): Hajaj! Tebe jaz gupajem la trojimu pectu!

Andrej: Potim, da je isti repeti in murgice!

Maras (niti k njimim): Jaz grem s taboj, jaz grem s teboj!

Andrej: Vitani Maras in hucim njeje, da je vilitine dione.

Maras: Ne, ne! Proje, hej oche mene tuboj! Jaz grem s taboj!

Andrej: Ce si teho hejviciem, hepetan, potem je shorde, da sem ti je bil huceljem ze peditu projo. Mi pender emu provim te oje emu se: Tani skar njimim pectu in shbi ze nje, da je ji hej huceljem ne pripeto.

Kapetan: Pevajem si, fante, in ne premistis, da si te leho najel viban in hanc ciz palubo.

Andrej: Kajt in murgic filje, has pines z murgic. - L. Proam, buraj, Maras. Moje moje pobe hriji recleti de Torime, misli murgic pe vitale pu in murgic. neje sam prout, da te obrari zliga.

Maras (niti k njimim): Tjani, z quel huceljemiti te pectan, hi njeje ze pica hrijza givestoc in pueh ze placito, hi te oche ne davinchem gecu.

(munde gortan.) Z Bogom in ne videnje, pogummi moj išteti. (okude
jsho.)

Andrej: Z Bogom, šaric, in ne dober nego! (belice v pelute v čelu, za njim par
maruayš.)

8. prizor

Prijinji huj Andrej.

Kapetan: K priobtho prijeli zdej gofira in ne prijzja se oca za človeka, ki je nizhega podel in ni
te puden.

šaric: Kaj meni pod in hurna plenumitact! Ni je ujet plenui ito me islet in
me plet ginetum? Ne, res ti dolgi čas u mihi ni pumdit, her in pló v tej
plenuiti heri me duse, ne pces. Pstie je, prepust oščan, ki je poyel
usmitenje in hehact v puyš pogummi in me pišel pait iz ojet,
mistre in pugnastre. Leto mu tega me pam mielar poyete in pam
javniste ze to, da mu moj oca braver izroši obljubo. (Videc p stopnicah v
sprednji del sedje.)

9. prizor

Prijinji huj šaric.

Kapetan (z minicimim nasmehom): Leho, leho, če ga me po prijeto moje puden
po zagledel grad derinchi.

Lactur

~ ~ ~

Četito dejanje.

Trarana v derinchem gradlu z vohodi od fere in deene in p pogledane
čez teraso v ozaduju ne marje.

1. prizor

Jernij in Ketj.

Jernij (haci dorranu v ketjeju): Šole, miškum, je ta reuce prav pipet.

Ketj: Samo, če si ga malo reu obruid.

Jermij: Zeloj:

Netej: Či tako naravnost tje pogledaš, se še nekeho prilega, tehle od strani pe-
ne sem - -

Jermij: Le, hoto se gledat, ali je za prst putavci! Ko se ge napijo, bi pito itale najbolj
prav, da bi riseli oni pisemco.

Netej: Piserus?

Jermij: F, roveda! Pjane riseli vie putavci ni či hvici, da se videl prav,
onu nastari se piserus. - Kistim, da je dobi stvarno!

Netej: Oho, bar si pito reč, je negotrebno.

2. prizor
Prejmye in Jermija.

Jermija: In potesta! - nor tucha, telega, pajhinja.

Netej: Oho je naravnost grofovcu, gospod!

Jermija: In naravnost grofovcu, kchopak, a si stane!

Jermij: Haj me nas.

Netej: In puda tebe me, gospod zheldevick.

Jermija: Kholci ti, predyni gobes! Haj sem varuh premyejy's in mi je shab za
stodnyo sluzbenu dolgnost.

Jermij: Toljunt je reč, lehar se dunge. Tame zvečta in ge konca tudli.

Netej: Prepisan sem, da gof mi teta shopnub, da si umu pito jet za kej, bar dalec
a jlaro svoje hviri in pësitateju, hi je prigolje.

Jermija: Kej pajmmeš ti? prumenu gospodacitov. Koad se me napolni bar tcho
z zhalviki in kholko je shobos a unyje tucha, da je jichas sholka in miti a
vchi se me neyite pisar. Zdoj ge gre stari in obljubi ze pësiter hvirke koad,
bar jelo koad zleta in hvire pruhu - bar sel pance!

Netej: Je je tcho! Kchur imce, te de

Jermij: Či des! Gospod zheldevick me si, lehar ge poznauo.

Netej: In midve puda me, haj me?

Jermij: Brede me, ker jih nič ni v najinih zledecih... Če bi jaz bil grof Lovinca in bi mi pobil hči edinega očaka, bi stajal prav to, kar dela on. Če Marš naj pusti - nekaj gusarjev, in se naj umuje sam, kakor bese za plotom? Neje mu se potem zleto, * ho se pobe v rečnast ozetje ne more? Ha?

Štečaj: Bi je našla v birači, da bi dvakrat zagoreli ravnjo. (Naučeni ne Jermijev)

Jermij: To je lahko, ne pičem s' čest, ko seho! } (Le umohvete ne tuaso; ho vidite p'ke. jeto Turjanu in kapetanu, tam norišyno dekte.)

3. prizor.

Prijunji, Turjan, kapetan.

Turjan (p'ide s' kapetanom od d'asne): Teho, p'udroci kapetan. Ved z'edaj napuj te smetian je ze gite in p'noorim: Kad z'late in p'onec b'icov do h'i taby se d'anes in č'asa se p'og'asno a t'eb' z'ar'ost'ev. P'eb'ho odloz'isim se p'og'ueje čas, da me p'arilno in d'robim se p'ispari. Potem dobi' b'oi p'erga, ment s' pravico mo'jga necl'ed'ot'ce.

Kapetan: Hock, visohot g'of'ob'ke. Z'ed'j'bitim ne p'rod, h'jer ub'ezal sem se v'icuj me p'ispariti. V'ag'oodu r'aciu p'isparjem ab'ar, m'icem, da se m'acem z'otati njim p'is'et'it'ej. (b'ide na l'ev.)

4. prizor.

Prijunji s'uz kapetanec.

Turjan: B'oga d'ivic je z'm'is'hi kapetan.

Jermij: Kaj p'ravi? Teho je ug'rabil zag'rod'icno h'ic'ih'ho tem p'ic'et'om?

Turjan: Lovit' jih je, p'eg'anjil jih po m'ojim in p'edil jim do n'j'it' b'iv'at'ic'ne no p'ot'og'ue p'ab'el'nem. S' b'eg'anjem z'ir'lj'nje se z'm'is'hi je p'aril in p'od'it' mu je d'ob'ej' mo'j. S' h'anicem mu je p'op'el, jih p'ot'iti in p'is'iti k'alo. Se z'aslujil d'ro'j'no je nag'rad'o.

Jermij (u' p'ot'ra'ic): O, g'og'rod ---

Turjan: Kaj je?

Jermij (u' p'ot' r'ub'ic'ic): K'ic, m'ic! Le n'ek'ej' teho p'ud'no me je st'as'lo!

Turjan: Tostojur ore pripravi ze sprejmur. Ne se ohras tudi ore slungo naj bo predur
duera. Skize, kuhinje in klet ne smajo dures delati manote. Razumet!
Vsi dures ore popuzli in popuzli, ker je o gredu, miš za to. Noji se polni
Preu in nauviti prodo durti se sticani! (beide.)

5. prizor.

Prijunji, Turjan.

Jeremija: (maji z glavo, ho gleda ze rothajjicimur.)

Jeremij: Ldaaj pum panti.

Metaj: Tosti jamo.

Jeremija: cheni zpi se, da je zurnal stari.

6. prizor.

Prijunji, Gajper.

Gajper: Ficum te, gajpod zelladuvik.

Jeremija: Sej je?

Gajper: Pet ribor je je zelladuvik.

Jeremija: Pet odor!?

Gajper: Janer se se devotrajit.

Jeremija: Si nemumen?

Gajper: Teli se jamo petindrajit.

Jeremija: Petindrajit?

Gajper: Mi se dorof, gajpod?

7. prizor.

Prijunji, Taban.

Taban: Turaj, tulaj, vizgajpod!

Jeremija: Sej se ti?

Taban: Pojim se, vime se preucelo!

Jeremija: Se ti mase?

Taban: O, se vime, udaj se vime!

Jeremija: Kure je ti, ker ti ovis je prumelo - polna klet!

Taban: Polna klet! Suhilo g^{bar}l pe^{je} kri klete!

8. prizor

Prijinji, Krete

Krete: Sečdelcel kvin je seji, tu dnie so izobkrite ze skaro.

Jeremija: Putoceut! Pisonode!

Krete: Petelin je pital in uelaj kur ze plume. Sedaj je prouin, koliko naj zelay se pac zeholjem in goi!?

Jeremija: Ce je ze ore zumelo, nuni hudi ti, babura! (Koi oditi.)

9. prizor

Prijinji, Peter

Peter: Praz pruzim pruden opraset, ce je abo polie dorof?

Jeremija: Troto jih, bedak, naprari! Tepec, ti nemuni trof!

Peter: No, ze dvostr, ce je trebe!

10. prizor

Prijinji, Pauli

Pauli: Gasper, Gasper!

Gasper: Kej na hrcis?

Pauli: Praviser je petuozih zellavilo, ali naj jih se najrej?

Jeremija (res izabe): Tre zeholji, ore prodari! - Mi ste zumeli ore?

11. prizor

Prijinji, Tone

Tone: Peter, Peter!

Peter: Kej hrcis?

Tone: Kuel gerbaso je pobor, ali naj jih parumo se?

Jeremija (opije jajjajne): Le kar se in le ke se! U, uheva ore bodu pogali!

Kuplet:

Jeremij: To prodanes se sepe!

Kety: Jedlo se ni pite bo.
 Gajper: To bi mi gorod zallati -
 Pasle: ni piseer zaran dala.
 Muta: Hur ni pas bo buadi str. | Tui: Hur ni pas bo buadi str. |

Jeremije: O, poreda, o poreda,
 samo de je polna ableda,
 samo de je znanu pod!
 Naj nam gred ni hej zgorod!

Teruj: To bo stanes se sepr.

Kety: Jedlo se ni pite bo.
 Peter: chenteg sut sime zamessiti

Tone: Ho potie, sime narediti

Taban: Staro sime tehlo bo! | Tui: Staro sime tehlo bo! |

Jeremije: O poreda i t d (lehar zgnej.)

Tui: Njimm pa je mar zgorod! - Hehehehe!

Jeremije: Va je brate uniereti?
 heur si zamochosle,
 bo sime dober sime tehlo,
 bo sime dober sime tehlo!

A odalej dungeac bo!

A, odalej dungeac bo!

Dungeac bo, dungeac bo,

ho je pranu chare.

He sime nam sice nitucit ti,
 puiobu, skope, stare! Hehehehe! (kubite.)

12. prizor

Jeremije potem Turjan.

Jeremije (zre): To sime clovek od svoje vednanti in ^{od} dohrate.

Turjan (ogledujući stovane): To je gov. Lepo je! (Jeremiji) Hoj ubijis zamušljen, kot za zed-
nje mo?

Jeremiji: Heber da je svet ničel ij lezajer nisi ora sluzineast okrog. Kar sem
na gredah nitel dar da ne pomniam tebeza krapanja.

Turjan: Nihur se ne pajburjaj in pomisti, da se june moje izguljina hoi.

Jeremiji: Le jes, goprod, je jes, a kulih, bo me to stelo!

Turjan: Tu e si stelo gred in ore, har sinemijem roje.

Jeremiji: Pa pender, te nagrada, te nagrada! Bisuri, glato! Har cela kool!
- Lica je, goprodax - bo chare kulej bo na ravnem -, haj nam
mare, e mu nič ne damo - -

Turjan: Heh?

Jeremiji: Mi roj ne riega. Pecimo, samo polovic, tretino eli cetatino. Ke
bo je mnigo in parci.

Turjan: Hehur sem pajglavil, teho proti. Ne moti me rec, tem in gley da bo ore
o pedu.

13. prizor.

Prizorji, opet.

Opet: Bog daj nice, domu kroyem, goprod potom!

Turjan: Pzovavjani mi picantiti!

Opet: Cui juelo sem norico, da se praci goprodine hoi. Nisem stigel rec
in pusti mucl, sem pogledel. Kuchiam ti, mojiem goprodax na
mitosti, hi rama jo polatanyi Bog.

Turjan: Zabrelim, picantiti!

Opet: Heh je puisto ore teho nemedno?

Turjan: Pojelite z menoj! Zpizera ge casto ne veslje. ^{leže} Vnefram porem
pi cari rines. (vdielite)

Jeremiji (ram): Pa dva fronte je sedaj zaosta. Ne rucje, pravi! Jaj ge pojdem
pa ne jizo! (vdielite.)

14. prizor

Jenny, Metej.

Jenny (daji v polah odobe tvoj pešeni): To so danes in lepo. (Je)

Metej " " " " " potice): Jediti se in pitje bo. (Je)

Jenny: Vse, kar je prav! Povej mi, kaj se na gradu, tebe pristiže, hebrav, se namu pa da nes obete, pa se ne pomnim.

Metej: Pa kudi se miholi mi hito porode ze kaj slonice.

Jenny: Kaj kudi bo teh prjumbor lacinih!

Metej: Kmitje, pitici, meeniki mi vas podaje kerishe se netoge sem.

Jenny: In Bog oc, hoto se oc. Tacta je paruskar tam zungej pravil, da je danes na oc zgodaj v noseni partion pristel nak tuji pred. Kaj ves, hoto se je s temu pripeljil?

Metej: Kaj ves? Turjem slovi ne dalec po ocem svetu!

Jenny: Prijateljicime dovolji.

Metej: Pa kudi neprizateljicime ne manjke.

Jenny: O, kudi me! Kaj vemor! Pa sej to name mar! To so danes in lepo!!!

Metej: Jediti se in pitje bo.

6/4

15. prizor

Deharije, Kaharije.

Deharije: Danes je proboden svetlo me grad in sem pristel sabet Skidagje.

Jenny: Andeje?

Deharije: Andeje, da, hi je, hebrav gre govarica, pristel in pripeljil shav.

Metej: Hoto se muni v Andeje? Tominitemu kapitanu je je pripeljil, ne Andeje.

Kaharije (iznemoten): Ne Andeje?

Jenny: Pa Andejim mi ne duha in ne pluha.

Metej: Krogic je je pitje gro me marshem dem.

Deharije (zamišljen): Da ne Andeje! Joznem pa upel, da nam bo z shav umil pravico in potodo.

Jernej: Le ti se vedno blede, hekar vidim.

16. prizor.

Prejšnji, župan z ljudstvom in godci.

Župan: Hej je danes gost odpet in vročen rotop dorofien, prišli smo, da poslušamo
klič naše gospode, ki se je umile svet.

Kaharija: Tu de se poklonite, poklonite, poklonite, hekar je narada sužna! Če bi
rešil jo švedej, njevanu bi se pokloniti, hekar je našega rodu. Hekar sužna
se je tuje in mogoče naš porajnik, ki je atel iz robove. Tu je
to pritanu on gospod darinski - mori naš blaistelj. - Tu je se go-
blenite!

Jernej (župan): Lano, prišli ste pruzgodaj. Kone namreč se mi tu. Prod pripel
je sem sivoči in je stambuj premošle. Prišli ste se goradek, da se
pripeljati jo in kapetan nam je bil ^{hude} kuje pri gospodu. O, v rodu
ste se že pomenile! Taj sem čul, hekar vabil sem me migo. Torej je vse
v rodu in ne je dolgo, se je kare tu.

Župan (ljudem): Počujimo! Zaznamite se, naš pozdrav je...

Kaharija: Lucek udeantni in Kleoplytra. (Kujji se koproshi stali in fanfare.
Shuzime se predi.)

17. prizor.

Prejšnji, Tujan, apč, Jeremije.

Župan: Livel naš gospod darinski.

Ljudstvo: Livel naš gospod.

Kaharija (za se): Hej sem pehal! (Klopi čisto spredaj ob stenu. kot.)

Godci (zaigraj kmetu pozdravico.)

18. prizor.

Prejšnji, kapetan, kare, par marmajev, častne ataje.

Kapetan (pivode kare.)

Kare (glebi to Tujanu, se objame): Oči, moj oči!

Hi: Pozdravimo, kare, pozdravimo!

21.

Pogodba medu ljudema.

Tujan (je pravi): Hoje meče želje u je izgovorila. Tuzila se je izjebljene moje kći. Govorim se je no pravitel grad pripravit. A, ne se grad devinski! Na oblice redov je z maner, vse, bes spoda kje mojima gospodar.

Opet: Redujemo se vni in hodišmo Bogu, da jo je dal pesiti, je premanstva.

Tujan: Pogodajmo te, kare, vni podložni.

Tui: Pogodajmo, pogodajmo.

Tujan (komi): En te? Kar miš prava, da se se pravila k meni?

Kara: Pravišna sem pri tebi, oče!

Tujan: A, oče te pravi in vseh bi ne pto, da ni tam delic me gapedin ostal junča, p. gumen in pratorcelin, hi je upel vsem bodarjem o velike kurist, iti v boj, se poviči marše popaje, preblete. Kurist je to je, marš kar in nam je pripeljel sem.

Kara: Oče!

Tujan (je ne pravi): Tu hoje junča in o pravo vseh izelam nam zbralo.

Kapetan (je pravi):

Tui: Slava nam! Slava! } (obznan)

Kara: Oče, očaj!

Tujan (me ožna se ne kar): En napred nam potem, misli izročim. Kad zlete in pance bincij najpro nam izroč, Jeremije.

Kara: Oče, oče! Oč miha!

Tujan: En se bi del dretket oče, se pto bi pravitel.

Kabrij (amer, bolj je se): Prava, naj se nesi manovili.

Tujan: En zdej, pravitel se pto! Pravedni kapetan, od davor se moj get in kara boje žene!

Tui: Slava, slava!

Kara (hoje naprej): Ne, oče, ne, miha!

Tujan: Kdo?

Kara: Nikdar, nikdar!

Tujan: Ne piram se, dalle, da si toj oca stavit to, kar je objubil.

Kara: Ne piram se, moj oca, ne! Telo zeltevanu, da izpolniš točno in tehoj becu daur, ko to prisel on, hi me je v pernici pisil.

Tujan: Kaj? Kaj stoji recutar tu pred namo.

Kara: Ne, on mi me pisil, oca!

Kapetan: O ublenosti in pričevanju nimas javit umili. Kaj que te pristi, hu, da je umira. -

Kara: Tahr, sedaj se to, da sem mogoc plegne, kapro!

Tujan: Kara!

Kara: Kapetan mi mi pisil, moj recitelj je Andrej. On me pisil je pincator in recelca pro damos. Jude dohitel naju je to pesol, s kterim si me pripeljati in Kapetan se naju je pomilit in sprejel me ker ota. Tahr, ko je zajnel, hoto sem in hoto Andrej, del naju price je naju. Eolu da se ga izucebi in polasti se mene.

Tujan: Greje k restam! (Kapetanu.) Ali je to pes?

Kapetan: Od ublenosti in najurov se jo blede, rejimi mi zajrod!

Kara: Ni pes, Lohar je mi naju razum in veder. - koj recitelj je Andrej mi pisil sas, ko stoji to pred tibe, oca, da izpolniš mra kudu daur.

19. prizor

Rejanci, Andrej.

Andrej: Tu sem, da mi izvedis nagredo, gospodar moj in bodice takt!

Vic (zgodenci): Kaj, hoto? Andrej?

Kara (zpeti k Andreju): Andrej, Andrej! Pisitelj mi!

Andrej (Kapetanu): Linnidil, kapro, da me pibe izro, hi argel si me s hova. Tahitel me je druzi prod in s partie me pripeljat davi. Sedaj sem tu! Tu sulej je toj partan, chere, hi naj izucebi pred restam kojim, hoto je pravi toj recitelj in hoto shepar, hi ubiti hotel najurov je

neću.

Turjan: Putan?

Andriy: Putan! (Do putan Turjanu)

Kara: Putan, hi sem um ga dela, da izpiše, bo u um, pred tebyj, roj čim.

Turjan: Vžite, gēbo kapetane in predus, ožite jubli, sorce ne dno z glōsīm.
sem. (Kraje izubije in odredajo kapetane, mawaji se zmuravay'a in odredajo)

20. prizor.

Prijuzji suz kapetane in mawajis.

Andriy: Zastrafite zdaj grad, gospod, da ne pridarejo ljudje ujezori in nemudar ne va-
pedeje.

Turjan: bdelij, Andriy, sime bende ti na gradu in pbeli ti je osv.

Tai: Livot Andriy: 'I taboj umi oči in oči za tibe, shere!

Turjan: Strajke za nek slučaj bile postaršine je prej z naloge, da nikomur vlode
ne zbraujjo. Leda, hi sem ga oči je zbrani, nej drizujjo murtoce in zoper
osa grajibe vrata, pa bo um suz sleti se ovedite.

Akarije (stopi naprej): Gospod, čul sem, sem iz tojše nek, a star sem in ne
lōsim dobro. bdelij sime Andriy semu, tu na gradu pravis?

Turjan: Posvojam in svede nej selje, kot pergament: faj umsknem se
v zatiže samstane, da prejšim v zobrašenem muru stare leta. Sem
pa Andriy in shere gospodujte, da brate udeci vi in suadra!

Akarije: Gospod, zdaj naj bo tudi grande nejine boničane. Proklijel sem
je dolgo mto let! Leda, odpruščam in te plogodofjam.

Turjan (um reje v pabr): Za kaj bo sreme in mi recit oljisel. Turij žirgijne
su na gradu oddelej smeto mene ti, pomagaj in vrataj in brati
neću.

Andriy: Udpruščanje brati naše pravo. Lato moj peru ubepo na gradu brati,
da ne usmatim kapetane, ⁱⁿ sorce zgodimo ga oltrod. Če ne bi
dobrovoljno hotel ^{zapriskiti moj prijtan} odjedavato, dejem name pravis, da splevite um

brvd.

Tujau (muj): Pao, pao, moj sin! Seclaj i ti gospod.

Kri: Pogledaj me inteli gospodar, Andreej! Pogledaj me desinche Tara!

Finale:

Pogledaj me

Ples

6/4 43
ab 15 1/2